HASIČSKÉ NOVINY

Cesta ohně v lidských dějinách

...čtěte na straně 2

Hasiči v Rampušákově zahrádce

...rozhovor najdete na straně 4

Ročník 30., číslo 01–2019, 11. ledna 2019

Vydává Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska

Vážení a milí čtenáři Hasičských novin,

dovolte mi, abych vám popřál do nového roku 2019 vše nejlepší, hodně zdraví, životní pohody a optimismu pro Vás a vaše blízké. Život i práce jsou v mnoha ohledech štafetovým během, kdy všichni usilujeme o to, abychom svěřený štafetový kolík donesli zase o trochu dál, v dobrém čase, v duchu fair-play, bez pádů a dalších karambolů. Převzal jsem redaktorskou pozici v Hasičských novinách od pana Oldřicha Přibyla, který tomuto periodiku věnoval téměř třicet let obětavé práce. Budu se snažit, abych na jeho práci navázal a donesl ten pomyslný štafetový kolík Hasičských novin zase o kousek dál. Hasičské noviny vstupují do roku 2019 opět s edičním plánem 24 vydání. Zůstávají periodikem vydávaným novoměstskými hasiči pro Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, novinami pro tu velkou hasičskou rodinu, která nachází oporu v tradicích, aniž by rezignovala na další možnosti růstu a rozvoje. Mým cílem je, aby Hasičské noviny zůstaly pestrou informační mozaikou, ve které byste se rovněž poznávali, protože to jsou do značné míry noviny o Vás a pro Vás. Uvítám vaše příspěvky textové i obrazové, ve kterých se chcete podělit s ostatními, co se vám podařilo, čím žije konkrétně vaše sdružení. Když se tak dívám na historické snímky, na kterých s vážnou důstojností ve tváři stojí vyrovnané řady našich pradědečků-hasičů, napadá mě opět příměr štafety, kterou přebíráme a kterou jednou v budoucnu předáme. Co se týká informací, máme to nyní o hodně snazší. Digitální věk nám přinesl internet, sociální sítě, fotoaparát jako součást mobilního telefonu v každé kapse. Rozdělte se o nejchutnější sousta z této bohatě prostřené informační tabule s našimi čtenáři. Rádi vaše příspěvky dle našich možností zveřejníme. Šťastný i úspěšný rok 2019!

Za redakci Hasičských novin
Mirek Brát

Těžko na cvičišti, lehko na bojišti

Nový lezecký polygon vyrůstá v bezprostřední blízkosti náchodské hasičské stanice se sídlem ve Velkém Poříčí. Objekt bude součástí stávajícího výcvikového zařízení. Projekt počítá s vybudováním haly pro výcvik záchrany ve výškách a nad volnou hloubkou. Na střeše budou probíhat například simulace zásahů při silném větru nebo přívalech sněhu. Uvnitř zařízení se bude nacházet kromě lezeckých stěn i speciální vybavení pro simulace zásahů ve velmi specifických podmínkách. Nacházet se tam bude i cvičná studniční šachta, polygony stísněných prostor nebo stromový kmen s větvemi. Polygon by měl začít sloužit výcviku na jaře 2019. Zakázka byla vysoutěžena za 53,7 milionu korun včetně DPH. Dotace z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) pokryje 85 procent nákladů, zbytek bude uhrazen ze státního rozpočtu. „Novým polygonem docílíme toho, že se zde budou moci vzdělávat nejen příslušníci HZS ČR, ale také dobrovolní hasiči a zástupci dalších složek IZS. Kapacita střediska se totiž zvýší ze současných asi 140 vyškolených osob ročně až na 500 osob," řekl ředitel HZS Královéhradeckého kraje brig. gen. František Mencl.

Foto Mirek Brát

Díky, Oldo!

Po čtvrtstoletí neúnavné práce odchází z postu šéfredaktora Hasičských novin pan Oldřich Přibyl. Do června byl také jednatelem Vydavatelství Hasiči, s r. o., a pro SH ČMS zajišťoval tisk desítek brožur, diplomů, letáků a dalších tiskovin, vydával časopis Hasíkovy novinky, Hasičské čtení a určitě si už ani sám nevzpomene, co všechno to bylo.

Na svém pracovišti v Novém Městě nad Metují také řídil pracovnice společnosti, měl zde i sklad a prodejnu hasičského zboží a obchodní místo Hasičské vzájemné pojišťovny. Široké okolí ho znalo jako preventistu dobře znalého svého oboru, který uměl velice zajímavě přednášet nejen na školách po celém Náchodsku. A v celém tom kolotoči byl vždy připraven hodit na sebe zásahový oblek a vyjet k požáru či jiné mimořádné události. Na jednoho to je opravdu velký kus práce!

Co je však nejdůležitější, že Olda Přibyl je kamarád, který nikdy neodmítá pomoc. Odchází, ale zůstalo tu po něm spousta práce a až někdy sáhnete po nějakém starším čísle Hasičských novin nebo Hasičského čtení či brožuře, věřte, že bez něho byste ji v ruce neměli. Oldřichu, děkujeme!

SH ČMS

Hasiči byli, jsou a budou…

říká nový starosta SH ČMS Jan Slámečka

Novým starostou Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska byl zvolen na odloženém jednání Shromáždění starostů okresních sdružení hasičů (OSH), které se uskutečnilo 8. prosince 2018 v Centru hasičského hnutí v Přibyslavi. Shromáždění bylo reakcí na náhlý odchod dlouholetého starosty Sdružení Ing. Karla Richtera, který zemřel v srpnu 2018 v Přibyslavi. Výkonný výbor SH ČMS na svém jednání 20. září 2018 rozhodl o konání volby nového starosty. Jan Slámečka (1952) získal v Přibyslavi v tajné volbě 80,2 % hlasů (320 hlasů z celkových 399 hlasů). Nový starosta je dobrovolným hasičem již 51 let, jeho domovským sborem je Sbor dobrovolných hasičů Olší. Celý život se aktivně zapojoval do činnosti hasičského hnutí na různých stupních organizační struktury Sdružení. Působí ve Správní radě Nadace na podporu hasičského hnutí v ČR působící při Centru hasičského hnutí. Je zasloužilým hasičem. Jan Slámečka byl tak laskav, že přijal pozvání k rozhovoru pro Hasičské noviny (rozhovor najdete na straně 4).

Z historie: Německý hasičský sbor versus Český hasičský sbor

... píšeme na straně 5

PAVLIŠ A HARTMANN - výroba a prodej požární techniky

Sídlo firmy:
Pavliš a Hartmann, spol. s r.o
V Telčicích 249
53312 Chvaletice

tel.: +420 466 985 890-2
fax.: +420 466 985 367
mob.: +420 602 661 103
office@phhp.cz
www.phhp.cz

D+1 90820–00906 Pardubice

Pravidla bezpečného pohybu po zamrzlé ploše

... máte přichystány na straně 6

„Zarcen stál tu na Pikárnách Cimbura a hleděl, jak mu les hoří... Ano, u samé cesty vozové — tam, kde se ztrácí, kde vchází cesta do stínu lesa, usedl si příšerný kohout červený a tluče křídly, až roj jisker jako ohnivé vločky sněhové ve sloupech dýmu vznáší se k nebesům.“

Těmito působivými slovy popsal požár spisovatel Jindřich Šimon Baar v románu Jan Cimbura (1908). Po více než 100 letech si dovolujeme použít i my v Hasičských novinách symbol kohouta, který stále „tluče křídly“ po mapě naší republiky. Na této stránce novin jste v minulých letech uvykli připomínkám velkých požárů za uplynulé období. Stejně tomu tak bude i v roce 2019. Kritériem pro výběr požárů však nebude již jen výše škody, kterou způsobily. Z databází budeme vybírat požáry a zásahy též z hledisek jejich regionální příslušnosti a závažnosti. Majetek lze nahradit, lidský život nikoli. Chceme rovněž přiblížit požáry malé, ale varující. Období přelomu roku, které zde popisujeme, netřeba z úhlu pohledu požární prevence obsáhleji připomínat. Vánoce i novoroční oslavy nás přibližují k otevřenému ohni důkladněji, než jiná období roku. Jedinou polehčující okolností je fakt, že se tyto svátky a oslavy odehrávají v klimatické části roku, která může mít i jisté samohasicí účinky v podobě sněhu a srážkové vody. To však platí v případě požáru někde ve venkovním porostu. Naše civilizace, přesunutá pod střechy všeho druhu, by na to určitě neměla spoléhat! (redakce)

Dvacetimetrové plameny v pražských Lahovicích

(Hlavní město Praha)

V úterý 18. prosince 2018 zasahovaly profesionální a dobrovolné jednotky u požáru stodoly na ploše asi 30 × 10 m v pražských Lahovicích, v ulici Strakonická. Při příjezdu na místo šlehaly plameny do výše asi 20 metrů. Sálavé teplo a plamenné hoření poškodilo několik osobních vozidel, která byla zaparkovaná uvnitř i v těsné blízkosti stodoly. Na místě zasahovalo šest profesionálních a čtyři dobrovolné jednotky, tedy asi 40 hasičů, kteří požár dostali pod kontrolu za 30 minut po příjezdu na místo. Následovalo rozebírání dřevěných částí stodoly a dohašování poškozených osobních automobilů. Rozsah škod a příčina vzniku požáru je předmětem dalšího šetření. Zdroj textu: mjr. Bc. Martin Kavka, tiskový mluvčí, HZS Praha.

Zdroj foto: oddělení dokumentace, Bc. Roman Púta

Požár rodinného domu v Kouřimi zabíjel

(Středočeský kraj)

Ve středu 19. prosince pár minut po půl šesté večer byl na linku tísňového volání Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje oznámen požár přístavku u rodinného domu v Růžové ulici v obci Kouřim na Kolínsku. Operační důstojník k události vyslal profesionální hasiče ze stanic Český Brod a Kolín a jednotky sboru dobrovolných obcí Kouřim a Zásmuky. V době příjezdu první jednotky byla požárem zcela zasažena veranda domu a požár se už rozšiřoval do dalších místností. Podle informací sousedů bylo pravděpodobné, že se v domě nachází seniorka, která zde žila sama. Část hasičů se tak pomocí vysokotlaku a jednoho C proudu zaměřila na likvidaci požáru a další část se vydala hledat ženu do zakouřeného domu. To se jim po chvilce povedlo, žena byla nalezena a vynesena ven. Přes veškerou snahu hasičů i zdravotnických záchranářů byla následná resuscitace neúspěšná a lékař konstatoval exitus. Hasiči dostali požár pod kontrolu za několik minut, poté následovalo vyhledávání skrytých ohnisek pomocí termokamery a jejich postupné dohašování. Škoda vzniklá požárem byla vyčíslena na 800 tisíc korun. Včasným zásahem se hasičům podařilo uchránit hodnoty na majetku za dva miliony. Objasněním příčiny vzniku požáru se zabývá vyšetřovatel HZS Středočeského kraje ve spolupráci s kriminální policií.

Zdroj textu a foto: nprap. Petr Svoboda, HZS Středočeského kraje

Požár přístavby domku zničil luxusní automobily

Deset jednotek z řad profesionálních a dobrovolných hasičů se v brzkých ranních hodinách 23. 12. 2018 podílelo na likvidaci požáru přístavby rodinného domku a zaparkovaných vozidel v obci Újezd na Uničovsku (Olomoucký kraj). Oznámení od kolemjdoucího o zápachu z garáží a viditelném kouři z objektu přijalo operační středisko HZS Olomouckého kraje krátce po půl šesté ranní, snažil se na vlastníky klepat, nikdo však neotvíral. K události postupně vyjely profesionální jednotky požárních stanic Uničov, Litovel, Šternberk a Olomouc. Z řad dobrovolných hasičů k místu dorazily jednotky Újezd, Uničov, Troubelice, Dlouhá Loučka, Liboš a Babice. Došlo k zahoření přízemní části objektu na ploše zhruba 50x30 metrů, uvnitř se nacházela dvě vozidla. Kouř prostoupil celým objektem, nad požářištěm se nachází obytná část a bylo nutné vyloučit přítomnost uvězněných osob. Hasičům se včasným zásahem podařilo zabránit většímu rozšíření do horních prostor členitého objektu. V garážích včetně dvou aut vyhořel další skladovaným materiál a vybavení. Co stojí za příčinou vzniku požáru je aktuálně v šetření, s největší pravděpodobností k zahoření došlo od jednoho ze zaparkovaných vozidel. Jednalo se o zahraniční, dražší vozidla a škody přesáhnout částku 1 mil. korun, přesné vyčíslení škod majitel prozatím neurčil.

Zdroj textu a foto: Zdeněk Hošák, tiskový mluvčí HZS Olomouckého kraje)

Klidné svátky u jihočeských hasičů

Jihočeští hasiči nejenže nemuseli řešit žádnou komplikovanou, závažnou nebo dokonce tragickou událost, ale i počet událostí byl v tyto sváteční dny nižší, než tomu bývá obvykle. Za tři dny vyjeli ke 40 událostem. Nejvíce hasiči zasahovali na Českobudějovicku, kde bylo evidováno 15 zásahů. Na druhou stranu na Prachaticku byly jednotky v vyslány k pouhým dvěma zásahům, a to jen na Štědrý den. Další dva dny hasiči na Prachaticku nevyjížděli vůbec. Nejzávažnější požár byl na Štědrý den v Českém Krumlově, kde shořel adventní věnec a zdravotníci ZZS museli ošetřit 3 osoby. Osádky dvou cisteren a automobilového žebříku byly v podvečer Štědrého dne vyslány na Sídliště Vyšný, kde v jednom z bytů byl ohlášen požár. Požár na tísňovou linku 112 v 15:50 hodin ohlásili sousedé, kteří ucítili kouř. Než přijeli hasiči, lidé vykopli dveře, vnikli do bytu a v obýváku našli na stole hořící adventní věnec. Uhasili ho dvěma přenosnými hasicími přístroji. Hasiči pak zkontrolovali řádné uhašení, zasažené doutnající věci vynesli ven na volné prostranství a byt odvětrali. Během zásahu se dva sousedé nadýchali kouře, zdravotníci ZZS je odvezli do nemocnice. Další zraněnou osobou byla uživatelka zasaženého bytu, která se mezitím do bytu vrátila. Díky rychlému a duchaplnému zásahu sousedů se požár nerozšířil ani v bytě samotném, ani do bytů dalších. Vyšetřovatel HZS stanovil výši vzniklé škody na 4.500,-, hodnota uchráněného majetku činí 200.000,-. Příčinou vzniku požáru byla nedbalost – ponechané hořící svíčky na adventním věnci bez dozoru. Co dokáže vznícený adventní věnec, ukazuje snímek. Budiž toto opět mementem při manipulaci s otevřeným ohněm v bytových prostorách. **Zdroj textu a foto HZS ČR – Jihočeský kraj.**

V Dobrušce hořel počítač

(Královéhradecký kraj)

Profesionální hasiči z Rychnova nad Kněžnou a Dobrušky a dobrovolní hasiči z Nového Města nad Metují, Opočna a Dobrušky vyjeli 20. prosince 2018 v 15:56 do ulice Orlická v Dobrušce k požáru do bytu domu. Z bytu vycházel kouř. Hasiči v dýchací technice provedli průzkum bytu. Jednalo se o požár počítače. Jednotky zakouřené prostory odvětraly. Škoda byla odhadnuta na 200 tis. Kč, pravděpodobnou příčinou vzniku požáru byla technická závada na zesilovači.

Zdroj textu a foto: Alena Kuthanová, DiS., HZS Královéhradeckého kraje

Na Štědrý den hořelo nejvíce v Plzeňském a Ústeckém kraji

Přestože deštivé počasí snížilo během Štědrého dne počet výjezdů hasičů k požárům, požáry od vánočních stromečků se nevyhnuly ani letošním Vánocům. Celkem vyjeli hasiči dne 24. prosince k 44 požárům, které si vyžádaly jeden lidský život a 17 osob se při nich zranilo. Mezi další výjezdy patřily zásahy u dopravních nehod, těch bylo 44 a technické zásahy v počtu 183. Celkem vyjeli hasiči ke 297 událostem, což zhruba odpovídá dlouhodobému dennímu průměru. Nárůst o 13 % zaznamenaly pouze technické zásahy. Nejvíc požárů bylo na Štědrý den v Plzeňském a Ústeckém kraji – oba kraje měly po šesti požárech. Naopak pouze jediný požár měli hasiči v Pardubickém kraji. Lidský život si vyžádal požár vánočního stromu v bytě v Praze 2, kde zemřela jedna osoba, další tři zraněné osoby hasiči předali ZZS. Požár byl lokalizován za 20 minut po příjezdu jednotek, z domu se před příjezdem hasičů evakuovalo deset osob. Proč začal hořel vánoční strom, zjišťují vyšetřovatelé hasičů a Policie ČR, pravděpodobně ale vznikl od prskavky. Požár způsobil škodu asi 400.000 korun. Tragicky naštěstí neskončil jiný požár vánočního stromku, který se udál opět v Praze – v panelovém bytě na Černém Mostě. Požár byl rychle uhašen, hasiči ale museli evakuovat z domu celkem 19 osob, 8 osob prohlédla na místě posádka ZZS. Hasiči také zachránili 4 kočky a psa. Požár poškodil vybavení bytu a způsobil škodu 200.000 korun. Příčinou byla nedbalost při používání otevřeného ohně.

(zdroj textu pro redakční zpracování: kpt. Mgr. Nicole Zaoralová, tisková mluvčí MV-GŘ HZS ČR a web HZS hl.m.Prahy), zdroj foto k požáru v bytě na Černém Mostě – Radek Krahulík, HZS hl.m.Prahy, oddělení dokumentace

Výbuchu metanu v dole ČSM

Do naší smutné statistiky požárů patří i výbuch metanu v dole ČSM u Stonavy v okrese Karviná. Jedná se o největší důlní neštěstí na území Česka od roku 1990. Výbuch z 20. prosince 2018 usmrtil 13 horníků a dalších deset zranil. Výbuch nastal v hloubce 800 metrů pod zemí. Organizaci záchranných a likvidačních prací převzali bánští záchranáři. Nasazeny byly i dvě záchranářské čety z Polska. Na památku zesnulých horníků se v Česku rozeznělo 22. prosince 8 000 sirén. Sirény buly spuštěny ze 14 krajských operačních středisek HZS ČR. Vzhledem k vysokému počtu obětí polské národnosti byl v sousedním Polsku vyhlášen 23. prosinec 2018 dnem státního smutku. **Foto: důl ČSM, obec Stonava – Beskydy, okd.cz**

Cesta ohně v lidských dějinách

Problematická sláva Hérostrata, který zapálil Aremidin chrám v Efesu, se dožila i moderních časů.

Z výšky lidské postavy je náš svět ohraničen obzorem. Postavíme se na špičky, uvidíme o kousek dál. Vyjedeme si na hory. Náš pohled prohmatá okolí desítky kilometrů daleko. Cestujeme letadlem a krajina se změní v mapu. Zemi vyživují vlásečnice i velké tepny potoků a řek. Jedno krevní řečiště, které od dávných časů měnilo planetu, osudy národů i jednotlivců, tu však chybí. Je to řeka ohně. K jejím pramenů postavila mytologie titána Prométhea. Ten už se nemohl dívat, jak lidé jedí jen syrové maso a při nepohodě drkotají zuby. Lidumil byl onen titán Prométheus. Ve jménu civilizačního pokroku se rozhodl hodně riskovat. Ukradl bohům oheň a přinesl jej lidem ukrytý v dutině hole. Nechme stranou trest, který ho za tento čin čekal. Soustřeďme se raději na cestu ohně lidskými dějinami. Pravda, lidé už nemuseli jen žvýkat syrové maso a gurmáni se mohli těšit na svoji stupnici propečenosti steaků. Řeka ohně protékala kapitolami historie a v rukou lidí, osudu či přírody psala samostatné glosy i velká pojednání. Pojďme si spolu projít šest zastavení lidské historie, které ovlivnily plameny a žár.

Socha Kryštofa Kolumba ve španělské Barceloně. Možná, že podobným gestem ukázal Hernán Cortés na svoji flotilu a vydal rozkaz: Zapalte lodě!

Zastavení první – Sláva hérostratovská

Síla plamene, který se v krátké době dokáže proměnit v ničivý živel s ohromnou devastující mocí, člověka vždy fascinovala. Zároveň mu připomínala i jeho malost. Ale nechat se plameny vynést až tam nahoru, mezi bohy? Mladému muži ve městě Efesu ve 4. století před naším letopočtem nedávala tato myšlenka spát. Představa plamenů, které navždy vypálí jeho jméno do dějin, mu tančila před očima. Jmenoval se Hérostratos. Byl to on, kdo podpálil tamní chrám bohyně Artemis, který se později dostal na seznam největších divů antického světa. Kroniky už zapomněly na jméno stavitele chrámu. Každý školák, co pilně v hodinách dějepisu poslouchal, si však pamatuje Hérostrata, žháře, kterému oheň pomohl k nesmrtelnosti. Zajímavé je, že se už současníci Hérostrata pokoušeli zmařit jeho úsilí vejít takto nechvalně do dějin. V Efesu bylo například zakázáno vyslovit pod hrozbou přísného trestu jeho jméno. Později však historikové stejně neudržely jazyk za zuby a pero v kalamáři. Sláva hérostratovská se rozšířila po celém světě.

Vykopávky starověkých Pompejí. V pozadí sopka Vesuv.

Zastavení druhé – Vulkánovo kladivo

Druhé zastavení na břehu ohnivé řeky protékající lidskými dějinami nás zavede do Neapolského zálivu. Stále jsme v časech antiky. Po dláždění cesty lomozí vozy naložené známou rybí omáčkou garum, důstojní Římané se chystají na návštěvu tak nedůstojných gladiátorských zápasů. Život a smrt oddělené jen zlomkem času. V písku amfiteátru i v útrobách země. Je srpen roku 79 našeho letopočtu. Erupce sopky Vesuv ničí města Pompeje, Herculaneum, Oplonits a Stabie. Kladivo římského boha ohně Vulkána ničí vše živé drtivým kladivem. Žhavý oblak plný úlomků horniny bombarduje kdysi zkvétající města. Až moderní doba odkryla v podobě rozsáhlých archeologických vykopávek tato, do sopečného popela, pohřbená území. Možná si někdo z tehdejších přeživších pomyslel cosi o pomstě bohů za čin titána Prométhea, za ukradený oheň z božího krbu. Současnost? Nad Neapolským zálivem se stále nachází vulkanická kaldera o průměru neuvěřitelných 13 kilometrů. Jmenuje se Flegrejská pole. Pokud by se tato oblast probudila k aktivitě nebyl by to jen dílčí trest v kauze Prometheus – lidstvo versus bohové. Byl by to apokalyptický boží soud plný ohně, žáru a zániku.

Zastavení třetí – Zapalte lodě!

Pojďme si nyní na chvíli odskočit z antiky do novějších časů. Přesuneme se z Evropy rovnou na nově objevený kontinent – Ameriku. Je začátek 16. století. V Karibiku se činí dobrodruh jménem Hernán Cortés. Ne snad, že by jako kdysi Hérostratés toužil, aby na něj historie nezapomněla. Především se snažil nikdy nezapomenout naplnit svůj měšec uloupeným bohatstvím. Zahřívací etapu svých budoucích dobyvatelských výprav absolvoval Cortés při obsazování Kuby. Potom se jeho pozornost zaměřuje na polostrov Yucatán. To už se blížil k místu, které mělo být pro něj osudové - k bohaté Aztécké říši. Někde v místě dnešního města Veracruz založil osadu, které bude východiskem v jeho cestě za dobytím Tenochtilánu – hlavního města Aztéků. Ještě předtím však udělal jednu originální věc: Nechal spálit všechny svoje lodě kromě jediné, která měla podat v mateřském Španělsku zprávu o jeho dobyvatelské vizi. Plameny pohlcovaly lodě. Sežehnuté koráby se bortily a propadaly do hlubin moře. Muži Hernána Cortése už neměli na vybranou, neexistovala možnost úniku. Spálit lodě, spálit za sebou mosty – motivace i rozkaz, že existuje jediný pochodový azimut – vpřed! Na počátku pádu Aztécké říše byl oheň na palubách lodí markýze Hernána Cortése.

Zastavení čtvrté – Řecký oheň

Opusťme porobenou Aztéckou říši a vraťme se hlouběji do minulosti. Bohužel, ani zde není Prométheův dar používán pouze, aby připravil pokrmy či zahřál lidské příbytky. V 7. století našeho letopočtu se válčilo na souši i na moři. Tehdejší Byzanstká říše měla ve svém arsenálu ničivou zbraň, která se nazývala řecký oheň. Tato běžnými prostředky neuhasitelná hořlavá směs je předmětem diskuzí chemiků i historiků do současnosti. Složení směsi by jistě bylo tématem samostatného materiálu. Řecký ohen byl v rukou Byzantinců obávanou zbraní. Měl i zásadní úlohu při odražení útoku arabských vojsk na byzantské hlavní město Konstantinopol. Efektivní využití ohně jako bojové zbraně můžeme hledat ještě dříve. Kde jinde, než v Římské říši, se používaly zbraně v mnohém podobné „Molotovovým koktejlům", které zapalovaly německé tanky za druhé světové války. Římané naplnili amfory nikoli dobrým vínem, ale smolou a pryskyřicí. Těmito amforami pak bombardovali paluby nepřátelských lodí. Prométheus kdesi nahoře nevěřícně zavrtěl hlavou, kam až to došlo s tím jeho božským darem...

Zastavení páté – Oheň z n ebes

Stejně jako v případě výbuchu Vesuvu, dostaly se do dějin události z června roku 1908, jako plamen a žár, které se dotkly lidské civilizace z vnějších osudových příčin. O jejich smyslu a podstatě budeme ještě hodně dlouho bádat. Důkaz ohromných přírodních sil, které v nás opět budí ten pocit malosti a nicotnosti. V prostoru centrální Sibiře došlo v roce 1908 ke katastrofickému výbuchu, který byl slyšitelný do vzdálenosti 1000 kilometrů. Obrovský lesní požár byl viditelný ze vzdálenosti mnoha set kilometrů. Výbuch kosmického tělesa – asteroidu způsobil lidem i těžké popáleniny. Boží prst pohrozil lidem a dal jim jedinou úlevu – kosmické těleso vybuchlo nad takřka neobydlenou oblastí. Oheň přišel z nebes. Lidem zatrnulo... Bohužel jen na chvíli. O osm let později se začal rozhořívat požár první světové války.

Zastavení šesté

Řeka ohně živená čtyřmi lety Velké války se zastavila a vychladla. Zdálo se, že už se takový, lidstvo stravující požár, nemůže nikdy rozhořet. Omyl! Byla noc z 9. na 10. listopadu 1938 Protižidovský pogrom označovaný jako Křišťálová noc znamenal, mimo jiné, vypálení množství židovských synagog v Německu. Záminkou k této vlně násilí a požárů se stal atentát na německého diplomata v Paříži. Oheň zničil i synagogu na území současného polského města Klodzka. V současnosti se můžeme podívat pouze na model této originální budovy, jejíž charakteristickým architektonickým znakem byla věž s kopulí. Ohnivá řeka protéká dějinami lidstva místy poklidně jako zdroj tepla, zažehnané tmy. Příliš často však žár této řeky stravuje i její okolí. NaTunguzskou událost či výbuch Vesuvu zatím síly lidstva nestačí. Oheň z nebes bude stále hrozit. Ale to ostatní? Lidé nevědí, kdo postavil Artemidin chrám v Efesu či synagogu ve městě Klodzku. Alespoň si pamatujme, kdo a proč je z nízkých pohnutek vydal ohni, tomu osudovému daru od titána Prométhea.

Replika lodě, která pomáhala dobývat americký kontinent. Mezi ty, které se zpátky do Evropy již nevrátily, patří lodě spálené Cortésem před útokem na Aztéckou říši.

Detail modelu klodzké synagogy. Takto vypadala po požáru v roce 1938.

Se zvědavostí i obavou zkoumáme vesmír… Ničivý žár přinesla z vesmíru v roce 1908 tzv. Tunguzská událost.

Torzo antické amfory na mořském dně. Tyto nádoby se daly v námořních bitvách použít i jako obří „molotovovy koktejly".

Text a foto Mirek Brát

„Hasiči byli, jsou a budou,“ říká nový starosta SH ČMS Jan Slámečka

Pane starosto, jak se cítíte několik dní po svém zvolení?

Přiznám se, že bezprostředně po volbě jsem byl plný emocí. Dnes již převládá pocit velké zodpovědnosti nezklamat ty, kteří mne nominovali a ve volbách podpořili. Chtěl bych využít této příležitosti a poděkovat všem, kteří mi ve volbách vytvořili tak silný mandát Děkuji také těm, kteří mi zaslali gratulace, bylo jich bezpočet. Snažil jsem se na všechny odpovědět, ale v tom množství se mohlo stát, že jsem na některé nechtěně nereagoval.

Povedete Sdružení do VI. sjezdu SH ČMS v červenci 2020. Jaké budou vaše priority pro nadcházející období?

Na úvod musím říci, že jsem v podstatě nikdy neměl ambice stát v čele tak obrovského sdružení. Myslím si, že jsem dospěl v člověka na regionální úrovni a tam jsem chtěl vždycky setrvat. Moje kandidatura byla výsledkem dvojice impulsů. Jeden z těch impulsů byla situace po smrti pana starosty Richtera. Objevilo se určité napětí a osočování. Tehdy jsem začal mít pocit, že bych neměl stát stranou a do situace aktivně vstoupit. Druhým impulsem byly nominace, kdy mě řada regionů z celé republiky oslovila, abych se na to přechodné období dvou let postavil do čela Sdružení. Mým cílem tak je, dovést celé Sdružení v uklidněné a pracovní atmosféře, v dobré kondici, do VI. sjezdu. Na něm si delegáti zvolí svoje nové vedení a stanoví nové vize na minimálně deset let. Tedy do roku 2030. Moje mise je v celkovém historickém kontextu krátkodobá a má předem definovaný cíl.

Jako nejpočetnější spolek v ČR jsou dobrovolní hasiči v hledáčku politiků, kteří v nich vidí silnou a díky organizovanosti i potenciálně disciplinovanou voličskou skupinu. I vy budete v následujících měsících a letech osobou, se kterou si různí politikové rádi stisknou ruce. Co jim během toho stisku rukou budete říkat?

(s úsměvem) To je zajímavá otázka…Mám na ni zcela jasnou odpověď. Úkolem představitele Sdružení je při jakémkoli setkání s politiky vysvětlovat, jaké potřeby mají dobrovolní hasiči – ať už v té základní sféře, tj. v činnosti jednotek. Jaké potřeby máme ale i při výchově mládeže, neboť jsme dnes organizace, která vychovává nejpočetnější skupinu mládežnického věku. Mnohem početnější, než organizace, které jsou k takové činnosti předurčeny. Samozřejmě je neustále nutné zdůrazňovat, jaké potřeby má i spolková činnost dobrovolných hasičů. Znamená to vysvětlovat a zase neustále vysvětlovat. Myslím si, že se nám například během posledních tří let od sjezdu velmi dařilo. Sdružení získalo nejen dotační tituly, které do té doby nebyly, ale velmi si cením rovněž legislativních změn, které nastaly v oblasti dobrovolných hasičů. Vyrostl jsem v početném sboru malé obce. Do určité doby nemohly například podobně malé sbory dosáhnout na státní dotace. Podařilo se to v zákoně změnit. Nyní mají naopak určitou výhodu při získávání státních dotací. Udělal se obrovský kus práce. Chtěl bych v této práci pokračovat. Při svém vystoupení před volbou jsem zdůraznil, že se chci opírat o tři základní pilíře. Prvním je snaha, abychom vždy táhli za jeden provaz. Šarvátky, půtky a podobné věci nic pozitivního nepřinesou. Naopak, společný tah na branku přinese pro všechny zúčastněné vítězství. Druhým pilířem je úsilí o velmi dobrou spolupráci na úrovni krajů. Chci tak i na celorepublikové úrovni pomoci dalšímu vytváření intenzivních kontaktů s politiky. Čím více takových kontaktů s poslanci, senátory, zástupci výkonné moci, ministry a podobně bude, tím více můžeme naplnit a realizovat témata ve prospěch dobrovolných hasičů. Třetím pilířem je nadstandardní spolupráce s Hasičským záchranným sborem ČR. Ještě bych chtěl říci jeden dovětek k již zmíněné diskuzi s politiky… Pokud bych při takových diskuzích a jednáních poznal, že jejich zájem je iniciován především snahou po podpoře jejich politických ambicí, okamžitě bych takovou diskuzi brzdil a naopak zdůraznil rys, kterého si na hasičích a jejich historii velmi vážím: jejich apolitičnost. Jako dobrovolní hasiči působí lidé levicového i pravicového zaměření. Vždy však mají jednu společnou vlastnost. Tou je snaha pomáhat druhým. Přiznám se ale upřímně, že i já jsem byl tak trochu politikem. Byl jsem 16 let krajským zastupitelem. Dvě volební období jsem působil i v uvolněné funkci předsedy bezpečnostní komise kraje. Pracoval jsem jako uvolněný funkcionář. Po celou dobu jsem působil i jako starosta krajského sdružení hasičů.

(Pokračování rozhovoru najdete v čísle 2).

Otázky pokládal a odpovědi zaznamenal Mirek Brát

Hasiči v Rampušákově zahrádce

Deštné v Orlických horách je malebný východočeským turistickým střediskem, které je vyhledávané v letních a zejména pak v zimních měsících, kdy nabízí výborné podmínky pro sjezdové i běžecké lyžování. Členitý horský terén samozřejmě ovlivňuje činnost tamních dobrovolných hasičů. Jak se žije hasičům v Deštném a spolupracuje s pomyslným vládcem Orlických hor všemocným Rampušákem? K rozhovoru pro Hasičské noviny laskavě přijal pozvání velitel výjezdové jednotky SDH Deštné v Orlických horách Petr Hájek.

Pane Hájku, jaká jsou, podle Vás, konkrétní specifika činnosti SDH pokud se nachází v horském terénu, ve vašem případě v lokalitě Orlických hor? Potřebujete například jiný druh výcviku?

Druh výcviku se v našem případě vůbec neliší od výcviku jiných jednotek, protože typy výcviku jsou přesně určeny a popsány v bojovém a cvičebním řádu. Dále je k těmto účelům zpracován konspekt odborné přípravy jednotek požární ochrany. V horských oblastech by se mohlo jen jednat o něco navíc, než u jednotek nacházejících se v nížinách, a to zejména záchrana a pomoc osobám z lyžařských lanovek, které se u nás nacházejí hned dvě. Bohužel do dnešní doby naší jednotku ještě nikdo ze strany HZS o takovou spolupráci nepožádal.

Jsou tato specifika i co se týká zásahů v zimě či v létě?

Jak jsem uvedl v předešlé otázce, rozdíl mezi létem a zimou se liší pouze v častějším provozu lanových drah ve středisku. A samozřejmě zásahy v horském terénu v létě jsou daleko jednodušší, co se týče sjízdnosti silnic.

Můžete aktuálně představit vaše SDH?

Celkem má členská základna sboru kolem 40 osob, a jejich práce není o nic méně důležitá, ať už motivují děti, sčítají čísla v pokladní knize či chystají společenskou akci apod. To je co se týče SDH. Pak tu máme výjezdovou jednotku. Ta se skládá ze základních 12 členů. Tito lidé jsou samozřejmě i členové SDH, ale dělají ještě navíc výjezdovou činnost. V současné době výjezdová jednotka disponuje třemi zásahovými vozidly. Jedná se o CAS 20-S2R Tatra 815 Terno, CAS 24 Škoda 706 RTH (Trambus) a DA Mercedes Sprinter. Takže máme dvě cisterny a jeden dopravní automobil. Každý rok zasahujeme v průměru asi u čtyřiceti událostí. Ať to jsou požáry, dopravní nehody, různé technické pomoci (pády stromů na silnici, otevírání bytů) apod.

V blízkosti je česko-polská hranice... Máte kontakty, součinnost i s polskými dobrovolnými hasiči?

Určitě. V minulých letech byla podepsána smlouva o příhraniční spolupráci s polskou stranou. Takže konkrétně naše jednotka minimálně dvakrát zasahovala v sousedním Polsku. Dále se s polskými hasiči a obcemi prohlubuje práce na různých projektech na získání dotací z EU. Právě z těchto dotací byla v roce 2011 pořízena cisterna Tatra a v letošním roce 2018 dopravní automobil Mercedes. Tato spolupráce je pro tak malou obec velmi důležitá, protože to jsou nemalé částky, které by si obec nemohla sama dovolit.

Jak se Vám spolupracuje se složkami IZS?

Spolupráce z HZS je na velmi dobré úrovni. Dojezdové časy do naší lokality jsou pro všechny složky dost dlouhé, a proto u většiny událostí jsme jako první. Proto nám naši kolegové z HZS poskytují co nejlepší podmínky pro školení či jsou samotnými našimi školiteli, aby byla pomoc co nejkvalitnější.

Jaká je spolupráce mezi jednotlivými SDH v rámci Orlických hor?

Spolupracujeme s kolegy z okolních obcí, a to hlavně z Orlického Záhoří a Olešnice v Orlických horách. Tyto jednotky provádí také zásahovou činnost a proto se potkáváme nejčastěji. Ostatní jednotky v okolí jsou jiné kategorie, a proto nezasahují tak často. Například naše jednotka provádí požární ochranu v obcích Sedloňov, Kounov a Dobřany. Toto je samozřejmě ošetřeno smlouvou mezi jednotlivými obcemi.

Spolupráce samozřejmě navazuje na výše uvedené projekty z EU.

Jaký váš zásah/zásahy vám utkvěly v paměti?

Pro mě zatím nejdůležitější a nezajímavější byl asi požár domu v zimě v roce 2014, kdy někdy kolem poledne došlo k požáru rodinného domu přímo v Deštném. Samozřejmě jsme okamžitě po ohlášení vyrazili na místo. Požár byl už rozšířen do celého patra domu. V domě se nacházel jeden z bratrů, kteří tam bydleli. Bohužel už nemohl sám ven, protože schody zachvátil požár. Tak jsme ho pomocí žebříku dostali na zem z hořícího domu do bezpečí. Za tento zásah jsme se také umístili na prvním místě v anketě Dobrovolní hasiči roku.

Kdy vás práce u SDH těší a kdy vás naopak (trochu) štve?

Většinou mě práce těší, i když to je spousta času a to dobrovolně. Samozřejmě se najdou i chvíle, kdy se různé akce nakumulují do krátkého času, a to je pak trochu nepříjemné. Ale to se většinou stává u SDH a ne u jednotky.

Co na vaše angažmá v SDH říká rodina a nejbližší okolí?

Rodina mě samozřejmě podporuje, i když někdy je to opravdu složité. Syn je kolega ve výjezdové jednotce, studuje střední školu požární ochrany, takže tam je to jasné. Dcerka se také zapojila do kolektivu mladých hasičů a manželka se tak trochu „musí“ přizpůsobit.

Jak vás podporuje obec Deštné v Orlických horách?

Obec celou výjezdovou jednotku zřizuje a hlavně financuje. Spolupráce s obcí Deštné v Orlických horách a místními hasiči je na velice vysoké úrovni a jsme rádi, že i na tak malé obci se dají dělat velké věci. Například v loňském roce se začaly souběžně připravovat dva projekty z EU. Jeden na přístavbu třetí garáže a šatny pro hasiče a druhý na DA Mercedes. Tímto bych touto cestou chtěl poděkovat starostce obce paní Aleně Křížové. Už jenom to, že se pustila do dvou projektů najednou, je velice obdivuhodné, protože bez jejího úsilí by se nic takového neuskutečnilo. Bylo to spoustu hodin práce, ale také hodně nervů, protože vše nešlo vždy, tak jak by mělo.

Děkuji pane Hájku za rozhovor.

foto: archiv SDH Deštné v Orlických horách

Německý hasičský sbor versus český hasičský sbor – z kroniky SDH Nýřany

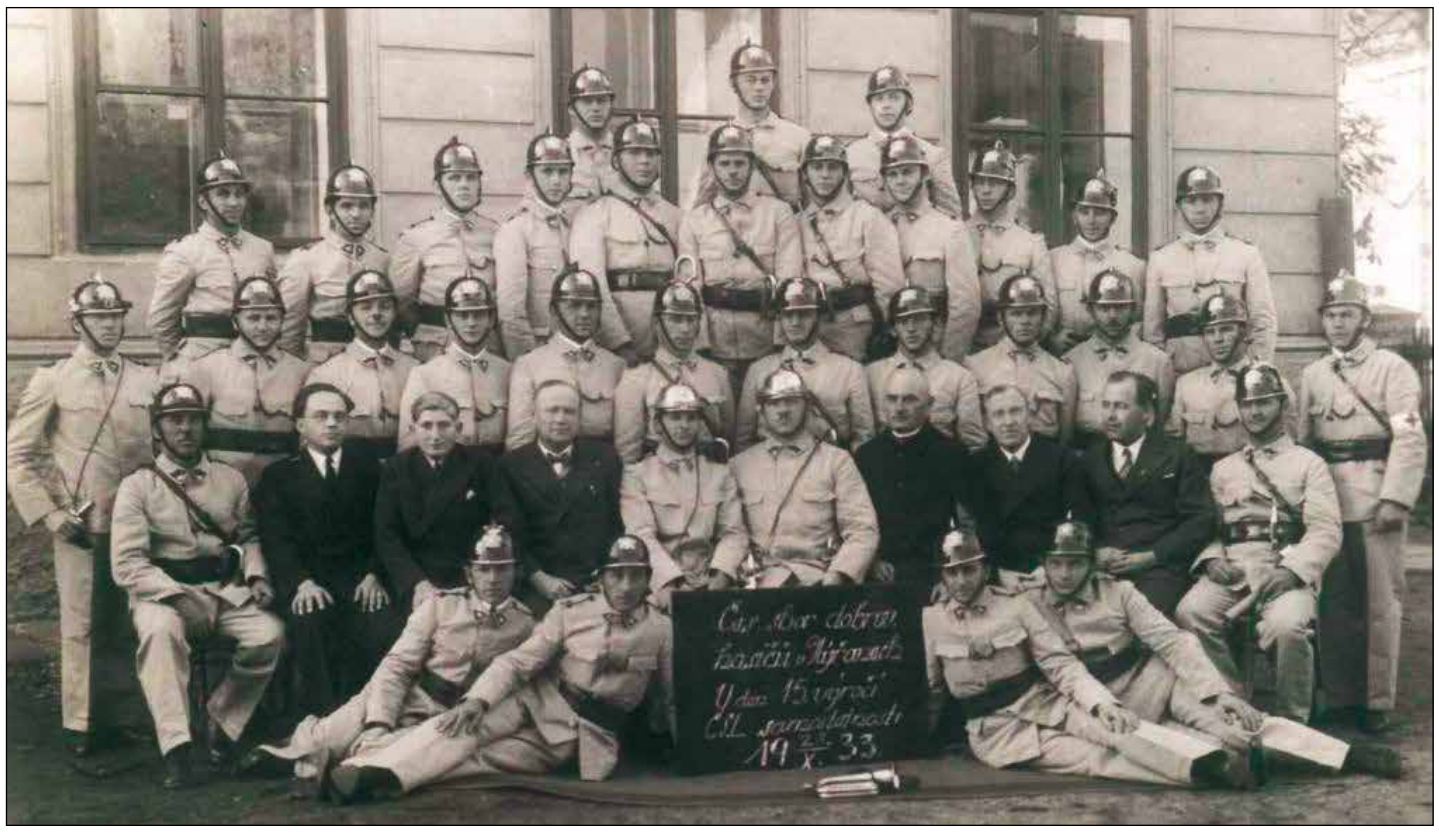

V případě boje s požáry by se mohlo zdát, že veškeré politické a další třenice zůstávají stranou a jediným společným cílem je včasné a důsledné umravnění „červeného kohouta". Bohužel, realita bývá jiná. Příkladem je nahlédnutí do kroniky sedmitisícového města Nýřany v Plzeňském kraji. Po staletí funkční vztahy mezi českým a německým etnikem zde vzaly definitivně za své 10. října 1938, kdy bylo město po Mnichovské dohodě obsazeno německou armádou a přičleněno k nacistické Třetí Říši. Jak zde spolupracovali Češi a Němci při hašení požárů?

Německý hasičský sbor

Nejprve tedy informace o Německém hasičském sboru. Ten byl založen německými statkáři a rolníky v roce 1883 pod názvem Freiwillige Feuerwehr. Sbor měl při svém založení 40 členů, z toho 7 žen a 33 mužů. Hasičský sbor v té době ještě neměl stálou zbrojnici, požární náčiní a stříkačky byly uloženy porůznu u sedláku v části města Unter Nürschan na dnešním Staročeském náměstí. Pro případ požáru byli ve sboru ustaveni tři trubači, kteří měli za úkol v co nejkratším čase svolat pomocí trubek se signálem HOŘÍ všechny členy sboru. Konec dvacátých a začátek třicátých let 20. století byl v Německu ve znamení nástupu nacionálního socialismu. Nacionální myšlení se odrazilo i v chování obyvatelstva v Sudetech. Vedení německého hasičského sboru ze svých řad vyloučilo všechny členy české národnosti a v žádném případě nepřipustilo, aby byl do řad hasičů přijat občan jiné než německé národnosti. V průběhu II. světové války požární ochranu v Nýřanech zajišťoval pouze německý hasičský sbor. Z této doby se nedochovalo mnoho písemných záznamů. Poslední oficiální zásah německý hasičský sbor uskutečnil dne 23. 4. 1945, kdy hloubková letadla napadla vojenský transport v železniční stanici Nürschan (Nýřany). Za šestnáct dní město osvobodila americká armáda a všichni členové německého hasičského sboru byli zařazeni do transportu k odsunu. Tím skončila 62letá činnost německého hasičského sboru v Nýřanech.

Český hasičský sbor

Oficiální založení Českého hasičského sboru v Nýřanech spadá do roku 1933, ale snaha o český hasičský sbor má své počátky podstatně dříve a vystupňovala se již při vyhlášení samostatnosti Československé republiky. Mnohým se bude zdát neuvěřitelné, že Nýřany jako největší české a dělnické město v tehdejším politickém okrese Stříbro, jež mělo téměř 7 000 obyvatel, z toho jen necelých 18 % obyvatel německé národnosti, měly jen německý sbor, který byl založen německými zemědělci v již zmíněném roce 1883. Později byl německý sbor posílen o německé občany, kteří byli silně nacionálně zaměření, a ti nepřipustili do řad tehdejšího hasičského sboru žádného českého občana, a tak se nepodařilo německý hasičský sbor počeštit. V květnu 1933 byl německými hasiči konán na náměstí před kostelem slavnostní akt předání velitelské hodnosti posazením nové velitelské přilbice na hlavu nového velitele, jemuž předcházela velká církevní mše v kostele sv. Prokopa. Novým velitelem byl pasován tehdejší řídící učitel Pimpl, známý německý nacionalista. Tento akt a tato skutečnost silně zapůsobily na české obyvatelstvo, což dalo podnět k založení nového sboru českého hasičstva. Český hasičský sbor měl těžké začátky. Byl bez prostředků a technického vybavení, o hasičské zbrojnici se mu ani nezdálo, musel se tísnit společně s německým sborem v tehdejší hasičské kůlně na staré návsi a ještě byl vystaven posměškům německých občanů. K požárům chodili čeští hasiči pěšky nebo jezdili na kole. K ruční stříkačce neměl sbor koně a němečtí sedláci upírali koně půjčovat, ačkoliv to měla být jedna z jejich předních povinností. Přes všechny překážky se díky elánu a obětavosti svých členů stal sbor svou připraveností a kázní známým v celé tehdejší Plzeňské hasičské župě a v Nýřanech zcela zastínil německý sbor. Činnost sboru skončila dne 11. srpna 1939, kdy byl český hasičský sbor úředně rozpuštěn. Po osvobození Nýřan v roce 1945 byla činnost českého hasičsského sboru obnovena. Sbor dobrovolných hasičů funguje v Nýřanech dodnes a hasiči patří mezi nejaktivnější složky ve městě.

(publikováno se svolením vedení města Nýřany, redakčně upravil Mirek Brát, foto archiv MN)

Dobrovolní hasiči jako dárci krve

Hasiči pomáhají nejen při požárech, nehodách, živelních katastrofách. Být hasičem znamená zařadit pomoc lidem i jako součást osobní filozofie, celkového pohledu na okolní svět . Takový postoj lze dobře vyjádřit dobrovolným dárcovstvím krve. Dobrovolní hasiči patří mezi aktivní dárce krve. Chceme tento fakt připomenout na stránkách Hasičských novin právě nyní, kdy vstupujeme do nového roku a dáváme si různá předsevzetí, jejichž cílem je zkvalitnit naše vlastní individuální životy i učinit lepším život lidem v našem okolí. Pokud bychom se chtěli nyní ohlédnout za aktivními dárci z řad dobrovolných hasičů, asi by nám nestačil celý prostor novin, které nyní držíte v rukou. Tak snad jen dva příklady za všechny. V loňském roce se do akce bezpříspěvkového dárcovství krve zapojili i zástupci z řad dobrovolných hasičů statutárního města Olomouc. Poprvé tuto akci pořádalo statutární město Olomouc ve spolupráci s transfúzním oddělením Fakultní nemocnice Olomouc. Hromadného dárcovství krve se zúčastnilo 12 dobrovolných hasičů. Mnozí ze zúčastněných chodí krev či krevní plazmu darovat pravidelně, ale našli se i jedinci, které výzva natolik oslovila, že se poprvé rozhodli pro pomoc druhým cestou darování krve.„Práce hasičů je velice náročná a vyžaduje vysoké nasazení pro rychlé a včasné poskytnutí první pomoci. O to více si vážím jejich činnosti a odhodlanosti pomáhat druhým i nad rámec jejich povinností." dodal tehdy 1. náměstek primátora Martin Major. Hasiči tak neposkytují pouze první pomoc raněným na místě události, ale svým dárcovstvím přispívají i k následné léčbě a péči jak zraněných a tak i dalších potřebných pacientů. Druhým příkladem jsou kolínští hasiči. Jejich dárcovství se týká spolupráce s Českým registrem dárců krvetvorných buněk. Rada prevence OSH Kolín navázala již v roce 2014 spolupráci s Českým registrem dárců krvetvorných buněk, sídlícím v pražském IKEMu. Dle zájmu z řad členů SDH jsou organizovány schůzky přímo v okrese, kde koordinátorky zájemcům o vstup do registru přiblíží podmínky a překážky vstupu a těm, kteří projeví zájem a jejichž zdravotní stav to dovoluje, umožní do registru vstoupit bez nutnosti jet do Prahy na odběr krve – ať už předáním sady na odběr slin, či přímo odběrem krve. Těchto setkání se účastní nejen členové SH ČMS, ale i široká veřejnost. Za dané období do tohoto registru vstoupily již desítky členů z 18 SDH, registrovaných pod OSH Kolín. Všichni hasiči, kteří darují krev či vstoupili do registru dárců krvetvorných buněk, si zaslouží velké poděkování! (z tiskových zdrojů statutárního města Olomouce, OSH Kolín, zdroj obrázku: Jánského plaketa – Český červený kříž)

HASIČSKÁ KUCHAŘKA

… to jsou dobré recepty i dobré rady

O faktu, že se za plotnou neztratí zpěváci či herci, o tom nás každý den přesvědčují kuchařské projekty všeho druhu. Do roku 2019 však můžeme vstoupit bez obav, že by se v symfoniích vařeček a koncertech pánviček ztratila hasičská kuchařská čest. Vždyť, dobré jídlo a pití patří k hasičskému životu, co paměť sahá! Na stránkách Hasičských novin je nám tak ctí pomyslným bubenickým vířením příborů o kuchyňské stoly přivítat projekt HZS hl.m.Prahy s názvem „Hasičská kuchařka aneb dobré jídlo a dobrá rada od hasičů".

Nenechte se ale mýlit, nejedná se o obyčejnou kuchařku, protože příprava pokrmů, oslavy spojené s posezením u oběda nebo večeře, grilování s přáteli na zahradě, to vše souvisí také s celou řadou bezpečnostních opatření. Nepřekvapí tak, že u pomyslné kolébky vzniku kuchařky stála kpt. Ing. Ivana Svitáková z odboru prevence pražských hasičů. Kniha obsahuje rady týkající se např. požární ochrany domácností, ale také požární ochrany bytových domů, varování obyvatelstva, evakuace, volání na tísňovou linku a také postihům za přestupky na úseku požární ochrany. Každá rada od hasičů je samostatný text s odkazem na tematicky související rady. Jakým způsobem byly shromažďovány recepty do knihy? „Recepty uvedené v knize byly zaslány příslušníky HZS hl. m. Prahy, příprava jídla pro sebe a svoje blízké je jejich zábavou, ale v hasičském řemesle jsou odborníky např. v oblasti prevence, příjmu tísňového volání nebo zásahové činnosti a nejrůznějšími metodami a cestami se podílejí na zajištění bezpečnosti nejen vašich domovů," vysvětluje kpt. Ing. Svitáková. Dodejme, že kniha vyšla k loňskému 165. výročí vzniku HZS hl. m. Prahy. Čtenář Hasičských novin nechť bere informaci o Hasičské kuchařce jako konstatování, že kuchařky je sice dobré číst, ale ještě lepší je podle nich vařit. V příštím čísle Hasičských novin tak odstartujeme malou pětidílnou sérii vybraných receptů a preventivních rad právě z této Hasičské kuchařky.

foto obálky archiv HZS hl. m. Prahy

Dobrovolní hasiči v zahraničí

Nakoukání k rakouským sousedům

Už Jan Amos Komenský blahé paměti doporučoval cestování jako sbírání nových zkušeností a poznatků. Pojďte si s Hasičskými novinami procestovat mapu středoevropského hasičského dobrovolnictví. Nakoukneme pod pokličku dobrovolných hasičů v Německu, Slovensku, Polsku, Rakousku i Maďarsku. Protože je leden, zamíříme za teplem na jih. Bohužel se tam moc v tomto čase neohřejeme. Zastavujeme u studených vod krásného modrého Dunaje. Ano, uhodli jste správně. Pro dnešní nakoukání jsme zvolili Rakousko.

Freiwillige feuerwehr – Dobrovolní hasiči

Na území Rakouska existují dobrovolnické hasičské sbory od poloviny 19. století. V roce 1853 byla v městě Graz založena první městská hasičská stanice. V roce 1900 bylo na rakouském území registrováno již 2677 dobrovolných hasičských sborů. V Rakouské republice tvoří páteř boje s požáry převážně dobrovolnické hasičské sbory. Nacházejí se téměř ve všech městech i v nejmenších obcích. Dále fungují (téměř výlučně na dobrovolnické bázi) hasiči podnikových sborů. Pouze velká sídla spolkových zemí – Wien, Graz, Linz, Innsbruck, Salzburg a Klagenfurt mají profesionální hasičské sbory. Podle rakouské ústavy spadají hasiči do kompetence jednotlivých spolkových zemí, právní předpisy jsou dány zemskými zákony a ustanoveními. Zabezpečování požární ochrany na území obce je tradičně svěřeno do pravomocí obcí, které k tomuto účelu využívají právě dobrovolnické hasičské sbory. Technické vybavení hasičů je dotované z veřejných prostředků. V Rakousku je nyní evidováno více než 300 000 dobrovolných hasičů, mužů i žen.

Zdroj foto: meinbezirk.at plus print screen Youtube

Nechoď Vašku s pány na led, mnohý příklad známe…

Věděli jste, že led má stejný chemický vzorec jako voda a patří mezi minerály? Pokud ne, zásadně to vaši bezpečnost neohrožuje. Na rizika ledu poukazuje i epigram z pera Karla Havlíčka Borovského, jehož část jsme si dovolili použít v titulku. Na led však musí vstoupit pán společně se sedlákem. Navíc je zde podmínka, že sedlák by se měl jmenovat nejlépe Vašek. Dost už však legrace. Velké nebezpečí se zcela reálně objeví, pokud nebudeme respektovat pravidla, která pro led patří v kontextu bruslení a dalších aktivit na zamrzlých přírodních vodních plochách. Určitě nebude na škodu si tato pravidla zopakovat…

Měřte a dívejte se na barvu ledu

Bezpečná síla ledu je minimálně 10 cm pro jednotlivce a 20 cm pro skupinu lidí. Led by měl mít namodralou barvu.

Myslete a pozorujte

Uvědomte si, že tloušťka ledu není konstantní po celé ploše vodní hladiny, zeslabený led bývá zejména v místě přítoků, odtoků a také v místě nečistot, spadaného listí apod.

Opatrně se sněhem a kalužemi

Zvýšené opatrnosti dbejte na ledové ploše pokryté sněhem nebo kalužemi,

I ryby musí „dýchat"…

Myslete i na to, že do ledu jsou často prosekány otvory nebo je zeslaben kvůli provzdušňování vody pro ryby. K těmto místům se vůbec nepřibližujte.

Přiberte si parťáka!

Nikdy nezůstávejte při bruslení a pohybu po ledě sami, zejména děti a mládež by měly vždy informovat rodiče o místě bruslení.

Nastražte uši a nebojte se i křičet

Pokud při vstupu nebo pohybu na ledě slyšíte praskání, vraťte se ihned na břeh. Případně si lehněte na led, rozložte tak svoji váhu a pokuste se doplazit na břeh. Pokud to není možné, zůstaňte ležet a snažte se přivolat pomoc.

Co dělat, když se led proboří?

Jestliže se i přes veškerou opatrnost propadnete do ledové vody, zachovejte klid. Snažte se dostat na hladinu, paže rozložte ze široka na led a neustálým kopáním nohama se snažte dostat co nejdál na led a plazením co nejkratší cestou na břeh. Pokud se led stále propadá, zvolte jiný postup. Vyhlédněte si nejkratší cestu ke břehu a začněte si cestu prolamovat rukama. Při pokusech dostat se na led, případně na břeh, moc dlouho neváhejte. Studená voda vás brzy vyčerpá a záchrana bude náročnější.

Jak se chovat, když někoho zachraňujete?

Pokud se propadne pod led někdo z vašeho okolí, nikdy se k danému místu nepřibližujte ve stoje, ale v kleče nebo plazením. Na pomoc si vezměte hokejku, případně delší větev, bundu, opasek nebo lano. Zachránce by se měl vždy jistit a dbát zvýšené opatrnosti, aby se z něho nestal zachraňovaný. Zachráněného, kterého se vám podaří vytáhnout z vody, se snažte převléct do suchého oblečení a zajistit mu teplo. Zachráněného nikdy nenechávejte bez dozoru. Do příjezdu záchranářů se snažte se zachraňovaným co nejvíce komunikovat.

(Mirek Brát s využitím zdroje hzscr.cz), foto Michal Fanta

Právní poradna
pro dobrovolné hasiče

Pracovní volno v obecném zájmu

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů upravuje překážky v práci z důvodu obecného zájmu. Podle uvedeného zákona přísluší zaměstnanci od zaměstnavatele pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu k výkonu veřejných funkcí, občanských povinností a jiných úkonů v obecném zájmu, pokud tuto činnost nelze provést mimo pracovní dobu. Náhrada mzdy nebo platu od zaměstnavatele v těchto případech nepřísluší, není-li dále v tomto zákoně stanoveno jinak, nebo není-li dohodnuto nebo vnitřním předpisem stanoveno jinak. Podle § 65 odst. 2 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně ve znění pozdějších předpisů, se činnost v jednotce sboru dobrovolných hasičů obce při hašení požáru, provádění záchranných prací při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech považuje za výkon občanské povinnosti. Činnost v jednotce sboru dobrovolných hasičů obce při nařízeném cvičení nebo nařízené odborné přípravě je jiným úkonem v obecném zájmu. Podle § 29 odst. 1, písm. f) zákona o požární ochraně poskytuje obec náhradu ušlého výdělku členu jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, který se ve své pracovní době nebo v době, ze které mu plyne příjem ze samostatné činnosti, zúčastní zásahu při požáru nebo jiných záchranných prací při živelních pohromách nebo jiných mimořádných událostech nebo nařízeného cvičení anebo nařízené odborné přípravy. Pokud je dobrovolný hasič zaměstnancem, může mu jeho zaměstnavatel k výkonu občanské povinnosti poskytnout pracovní volno s ná hradou mzdy, pokud se tak dohodnou. V takovém případě je obec, pro kterou byl zaměstnanec činný, povinna uhradit podle § 206 odst. 3 a 4 zákoníku práce zaměstnavateli náhradu mzdy, která byla zaměstnanci poskytnuta. Pouze však do výše průměrného výdělku. Zaměstnavatel se s obcí může dohodnout na upuštění od náhrady.

Létající hasiči

Leteckou hasičskou službu (LHS) finančně zajišťuje nad rámec zákonných povinností Ministerstvo zemědělství v úzké spolupráci s Ministerstvem vnitra (konkrétně s Generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru). V loňském roce například službu zabezpečovaly tři letouny soukromých leteckých společností a dva vrtulníky Letecké služby Policie ČR. Soukromé letouny startovaly z Jičína, Plasů a Českých Budějovic – Hosína, a to v období od 1. dubna do 31. října. Policejní vrtulníky, startující z Brna a Prahy, fungovaly celoročně. Letouny a vrtulníky zapojené do LHS v letním období zajišťovaly i hlídkovou činnost nad oblastmi, kde hrozilo zvýšené nebezpečí vzniku lesních požárů. Vedle včasného upozornění na případné lesní požáry se letecká technika v rámci LHS rovněž podílí na jejich likvidaci – ať již přímo hašením ze vzduchu, nebo tím, že spolupracuje s pozemními jednotkami požární ochrany a informuje je o poloze, podobě a postupu požáru, přístupových cestách, vhodných vodních zdrojích apod. Pomoc letecké techniky při hašení lesních požárů je skutečně nedocenitelná. Lesní požáry mnohdy postihnou oblasti obtížně přístupné pro požární techniku a shoz velkého množství vody ze vzduchu představuje efektivní způsob zabránění šíření požárů.

(zdroj obrázku JSDH Železná Ruda)

Policie a hasiči mají v budoucnu „sdílet" těžké vrtulníky

Média přinesla zprávu, že Ministerstvo vnitra ČR má v plánu zakoupení dvojice těžkých transportních vrtulníků, které by byly prioritně využívány policejními jednotkami. Prý je však zvažováno i jejich nasazení hasiči při likvidaci rozsáhlých požárů či živelních pohrom. Nosnost vrtulníků by v tomto případě umožnila i efektivní evakuaci obyvatel. Hovoříme zde o vrtulníkové technice těžké kategorie se vzletovou hmotností 12 tun. V případě hašení požárů mohou tyto těžké vrtulníky nést až 4 000 litrů vody. Zprávy hovoří o dvou možných typech vrtulníků: francouzském Airbus Helicopter Super Puma a americkém Lockheed Sikorsky S92. Výhled pro případný nákup míří ovšem až k horizontu roku 2021.

Vrtulník Sikorsky S92 britské pobřežní stráže

(Ne)bezpečná zápalka

Německý fyzik Georg Christoph Lichtenberg správně už v 18. století poznamenal: Z jediného stromu lze udělat milion zápalek, jedinou zápalkou lze zničit milion stromů. Je to ovšem trochu na pováženou, protože první zápalku vynalezl Angličan Walker až v roce 1827. Kdo ví, možná byl Herr Lichtenberg v pozici našeho Járy Cimrmana a na patentní úřad přišel vždy o trochu dříve nebo zase později. Buď jak buď, první česká zápalka byla vyrobena v Sušici v roce 1838. O zápalkách výše zmíněná varovná slova platí i ve 21. století. Své o tom ví zejména hasiči. Stačí jediné škrtnutí v nesprávných rukou, a červený kohout se rozkokrhá do všech světových stran.Trochu ironicky pak vypadá anglický nápis, jež zápalky zdobí nejčastěji: SAFETY MATCH – BEZPEČNÁ ZÁPALKA. Co říkáte?!

(zdroj obrázku: Muzeum Sušice)

Sirény versus esemesky

V České republice je aktuálně přes devět tisíc výstražných sirén a obecních rozhlasů, které do zavedeného poplašného systému spadají. Sirény však tvrdě bojují s moderními technologiemi. Sice prohrávají, ale zdá se, že to zatím v České republice uhrály na remízu. Do několika let by totiž v celé Evropské unii měl začít fungovat systém Reverse 112, který bude informovat občany o případném nebezpečí v jejich okolí. Poplašné sirény se však u nás zatím rušit nebudou.

Se spuštěním systému výstražných „esemesek" se počítá do roku 2022. Stále tak budou probíhat zkoušky sirén jako pravidelné ověřování provozuschopnosti jednotného systému varování a informování obyvatelstva.

Sirény slouží k varování v případě požáru, přírodních nebo průmyslových katastrof, v době války se pak používají k vyhlašování leteckých či chemických poplachů. V Česku provozuje sirény Hasičský záchranný sbor České republiky a jejich zkouška probíhá každou první středu v měsíci ve 12 hodin vysíláním 140 sekund dlouhého nekolísavého zkušebního tónu (skutečná varování jsou vyhlašována tónem kolísavým). Zajímavostí je, že v Olomouckém kraji se zkouška sirén provádí asi o deset minut později, aby zvuk sirén nerušil odbíjení poledne na olomouckém orloji. Pokud vám není zvuk sirén příliš příjemný, měli byste vědět, že na Facebooku úspěšně funguje partička přátel středečních zkoušek sirén. Má již 3 600 členů.

Malba Odysseus a Sirény, autorem je německý malíř Alexander Bruckmann, 1829, (zdroj obrázku via flickr)

Název siréna pochází až z antické mytologie. Sirény byly bytosti ženského pohlaví, které krásným zpěvem k sobě lákaly námořníky. Jedinou vadou bylo, že mezi Sirénami a námořníky byla skaliska, kde lodě zpěvem zmámených námořníků ztroskotaly. Řecký hrdina Odysseus však Sirénám odolal: svým druhům nechal uši zalít voskem a sám se nechal připoutat ke stěžni.

Jak se „hasí“ atom?

Na špatně položenou otázku se jen obtížně hledá správná odpověď. Nepřítel je při nehodě v jaderné elektrárně neviditelný. Klasický požár, plameny a kouř jsou v tomto případě tou nejmenší hrozbou okolí i zasahujícím hasičům. Zlo, kterému zde musíme čelit, má jméno RADIOAKTIVITA. Trvalým varováním je havárie na 4. bloku jaderné elektrárny v Černobylu (SSSR), ke které došlo 26. dubna 1986. Pro usměrňování jaderné reakce zde byl používán grafit, který při havárii začal hořet. Protože byl vyvrhován z reaktoru do širokého okolí, stal se zdrojem dalšího radioaktivního zamoření. Radiací bylo postiženo několik tisíc lidí, plných sto tisíc lidí muselo být evakuováno. Jak je zajištěna požární bezpečnost jaderných elektráren na území České republiky? Požární bezpečnost ve společnosti ČEZ je v našich „atomových katedrálách“ zajišťována útvary požární ochrany Jaderné elektrárny Dukovany a Jaderné elektrárny Temelín. Každý z těchto útvarů zajišťuje požární ochranu ve své lokalitě komplexně, tj. plní úkoly požární ochrany v oblasti požární prevence i v oblasti požární represe. I tyto dva útvary Hasičského záchranného sboru podniku ČEZ jsou začleněny do Integrovaného záchranného systému ČR. Z toho vyplývá, že vyjíždějí k požárním zásahům i mimo své lokality, a významným způsobem tak přispívají k zajišťování požární ochrany v okolí elektráren. Součinnost složek IZS při likvidaci radiačního rizika v souvislosti s havárií v jaderné elektrárně prověřovalo v letošním roce i taktické cvičení v rámci akce Bechyně. Jeho organizátorem bylo MV-GŘ HZS ČR společně s HZS krajů. Cílem bylo prověření efektivity nově pořízené techniky i lidských zdrojů při řešení simulované radiační havárie jaderné elektrárny Temelín.

Foto HZS ÚK, Pavel Pech

Pancéřová Tatra ochrání posádku i před explozí protitankové miny

Zástupci HZS České republiky převzali v závěru loňského roku dva nové a unikátní hasičské speciály na podvozku TATRA v podobě cisternových odolnějších stříkaček CZS 40 Titan. Vozidla budou sloužit u Záchranného útvaru Hasičského záchranného sboru ČR.

Ty jsou určeny pro zásahy v rizikových oblastech s vysokým stupněm ohrožení. Proto jsou vybaveny pancéřovanou kabinou i odolnější nástavbou a konstrukcí podvozku, které chrání nejen posádku, ale hasicí zařízení a technologie. Základ CZS 40 tvoří osvědčený automobil řady TATRA FORCE s podvozkem v konfiguraci 8x8.Podle záměrů HZS ČR mají nové speciály ve službě nahradit hasičské tanky SPOT-55, které technicky i morálně zastarávají a budou postupně vyřazeny. Vozidla CZS 40 Titan je možné nasazovat v zamořeném prostředí, jsou vhodná pro hasební zásahy či průzkumné a monitorovací akce při haváriích v chemických a petrochemických podnicích nebo v místech s nevybuchlou municí, nástražnými výbušnými zařízeními a tlakovými lahvemi, mohou být využívány i při velkých lesních požárech atd. Pancéřovaná kabina je čtyřmístná a čtyřdveřová s balistickou odolností úrovně 2a/b podle vojenského standardu STANAG 4569. Je schopna ochránit posádku proti explozí protitankové miny o síle ekvivalentu 6 kg TNT kdekoliv pod kabinou či kolem podvozku. Kabina je vybavena i systémy ochrany posádky před účinky chemických, biologických, radioaktivních a dalších toxických látek včetně následků použití zbraní hromadného ničení. Posádku tvoří velitel a dva strojníci, čtvrté sedadlo je určeno pro připadnou evakuaci ohrožené osoby.

(zdroj foto TATRA.CZ)

Technické údaje:	
Rozměry	11 x 2,5 x 3,3 m
Světlá výška	450 mm
(pod nápravou	390 mm)
Boční náklon	30 °
Přední i zadní nájezdový úhel	40°
Přejezdový úhel	30 °
Rychlost na nezpevněné vozovce	90 km/h

Hasičská filmová rubrika

Hasiči na stříbrném plátně I.
Miloš Forman: Hoří má panenko

Příběh vyprávěný pohyblivými obrázky dobyl svět. Nejprve v podobě projekce na filmová plátna. Později se přidala obrazovka televize. Rozvíjející se technologie nyní dokážou film namačkat i do útlé krabičky mobilního telefonu. Hasiči se samozřejmě ve filmu neztratili. Chceme vám formou pravidelné rubriky Hasičských novin připomenout slavné české i zahraniční filmy, ve kterých se hasiči představili s úsměvem na rtech i s vráskou odhodlání na čele. A jaký by to byl český filmařský hasičský seriál, pokud bychom ho nezahájili ryzí klasikou, snímkem režiséra Miloše Formana „Hoří, má panenko?! Jednalo se o česko – italský film z roku 1967. Autorem námětu a scénáře byla trojice: Miloš Forman, Jaroslav Papoušek a Ivan Passer. Hasičský bál se zde změnil na modelové prostředí, které si bez servítků bere na paškál některé tragikomické rysy české povahy. Postavy vystupující ve filmu jsou ztvárněny především neherci z řad hasičů z Vrchlabí. Byl to poslední film režiséra Formana před jeho emigrací do Spojených států. Ačkoli byl snímek zejména uměleckou metaforou, která poukazovala na poměry v tehdejším Československu, nebyl ze strany diváků dobře pochopen. Byla mu vyčítána vrchovatá míra filmového cynizmu, oficiálně proti němu protestovali hasiči. Italský koproducent film doslova „vydědil“. Byla to chyba, protože snímek Hoří, má panenko byl nakonec nominován na prestižního Oskara v kategorii cizojazyčný film. Dobrou náladu dokáže film rozdávat i v současnosti. Lze doufat, že hasiče už dnes zvolání „Hoří, má panenko“, neurazí. Foto: Plakát filmu pro řecké filmové diváky. Háček nad „R“ řecký tiskař zřejmě nenašel... (via flickr)

Příště: film Skleněné Peklo, 1974 (režisérské dvojice John Guillermin a Irwin Allen).

Křest nové hasičské techniky značky Tatra v Dolní Radechové (východní Čechy). Foto Josef Pepa Voltr

PRO CHVÍLE ODDECHU

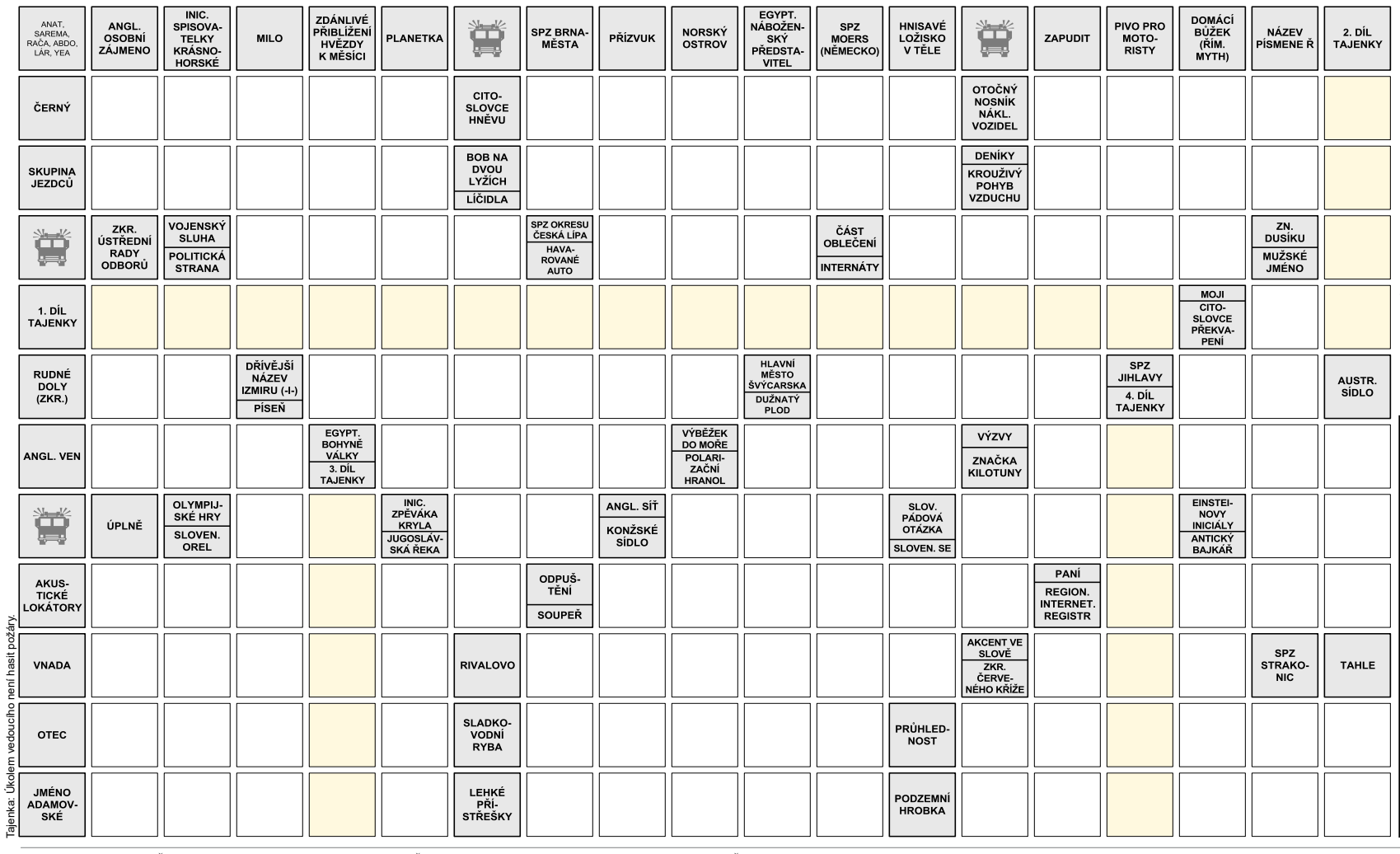

Tajenka: Úkolem vedoucího není hasit požáry.

Oheň, plamen, požár… ve slavných citátech

Láska je plamen, který zahřívá, vášeň je požár, který ničí.
Aert Van Der Neer, holandský malíř 17. století

Nemluvte hlasitě, leda by v domě vypukl požár.
H. W. Thomson americký federální soudce (1856–1932)

„Proč já nejsem pyromanem
srdce měla bys jak plamen
jako oheň z dračí tlamy
hořela bys jak vích slámy“.
Ivan Martin Jirous (český básník 1944–2011)

Je pošetilé se chtít sousedu pomstít požárem.
Římský dramatik 1. stol. n. l.

			1		6		2	
		9	3					8
	2		8			3		4
						5	6	7
			7		8			
7	6	4						
1		6			2		7	
9					4	1		
	8		6		1			

Vydává Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ve vydavatelství HASIČI, s. r. o. Adresa: ul. 28. října 850, Nové Město n. Met., PSČ 549 01, e-mail: hasicskenoviny@post.cz. ISSN 2336–8721. Podání novinových zásilek řešeno smlouvou č. P. P. 50208/2002. Vedoucí redakce Miroslav Brát, tel.: 773 791 525, e-mail: hasicskenoviny@post.cz. Předplatné vyřizuje pouze redakce, distribuce@hasicisro.cz. Inzertní oddělení: tel. 602 835 012; e-mail: agh.k@seznam.cz. Podepsané články vyjadřují názory autorů a nemusí být totožné se stanoviskem vydavatele nebo redakce. Sazba iris@studio-iris.eu. Uzávěrka dalšího čísla je 18. 1. 2019, vyjde 25. 1. 2019.

Dron – dobrý sluha, ale zlý pán

První jednotka dobrovolných hasičů, která zkoušela využití dronu, byla v roce 2017 z Nymburka. Alespoň tak o tom hovoří mediální zprávy. Ale ruku na srdce, který hasič by zálibně nehleděl na nebe a přitom si říkal, že by se taková vzdušná hlídka jeho jednotce velmi hodila. Technologický pokrok v konstrukci dronů je samostatnou leteckou revolucí. Současné zásahové drony mohou být propojeny s hasičským vozem. Díky napojení na hadici mohou hasit přímo ze vzduchu. Nemusí tak být chápány už jen jako letecké pozorovatelny. V České republice byla první hasičskou jednotkou vybavenou dronem jednotka Hasiči Fosfa a.s. Psal se tehdy rok 2016. Samozřejmě, pouhým nákupem dronů to nekončí, ale spíše začíná. Pro správné užívání dronu v mezích zákona je totiž nutná celá složka důležitých dokumentů: provozní příručka stroje, povolení k létání, základní školení, rozšířené školení, pilotní zkoušky, evidence pilotů, evidence letadla, pojištění stroje a další. I u dronů však platí známé přísloví: Dobrý sluha, ale zlý pán. Na americkém kontinentu tak bojují s nezodpovědným používáním soukromých dronů při lesních požárech, kdy tyto stroje ohrožují zasahující hasiče a komplikují nasazení jejich vlastní specializované techniky.

(zdroj obrázku z kampaně upozorňující na nelegální užívání dronů v konkrétní situaci lesního požáru– via flickr)

Kam s ním, když chce pořád být hasičem?

Jan Neruda kdysi řešil otázku: Kam s ním? Měl tím však na mysli řešení problému, kde v Praze odložit dosloužívší slamník. Otázka: Kam s ním? může bezpochyby zaznít i zcela seriózně v rodinném kruhu. V tomto případě otázka míří k dalšímu studiu potomka (mužského i ženského rodu), jenž opouští brány základního školství a současně vykazuje značnou příchylnost k „hasičině" jako možnému oboru jeho (či její)

Z toho důvodu pro vás Hasičské noviny připravili seznam středních škol, kde je možno pátrat po hasičských oborech. Nicméně, nechápejte tento seznam jako vyčerpávající a absolutně přesný, protože nabídka vzdělávacích oborů může být aktualizována, některé obory nemusí být otevírány atd. Vlajkovou lodí se zdá být Střední odborná škola požární ochrany a Vyšší odborná škola požární ochrany ve Frýdku – Místku. Škola je organizační součástí Hasičského záchranného sboru České republiky. Posláním školy, založené v roce 1967, je vzdělávání v oboru požární ochrany. To probíhá ve středoškolském studiu v denní formě, určené pro absolventy základních škol a je zakončeno maturitou (přijímání studentů do denního studia je však momentálně pozastaveno a toto studium v současnosti na škole neprobíhá). Nejvyšší formou vzdělávání je studium ve vyšší odborné škole zakončené absolutoriem a získáním titulu DiS. (stupeň 5B podle Mezinárodní standardní klasifikace vzdělávání – ISCED vydané UNESCO). Nedílnou součástí činnosti školy jsou různé typy vzdělávacích programů a odborných kurzů pro příslušníky HZS ČR. Za významný mezník v historii školy lze považovat rok 2002, kdy bylo otevřeno studium na Vyšší odborné škole, prováděné kombinovanou formou studia („dálkové studium"). Škola zahájila vzdělávání v tomto typu studia jako první škola v rezortu Ministerstva vnitra. Dále existují v rámci středních škol tyto nabídky oborů spojených s požární ochranou: Strojník požární techniky, Střední odborná škola a Střední odborné učiliště, Kladno. Požární ochrana, Střední škola polytechnická, České Budějovice. Požární ochrana, Integrovaná střední škola v Semilech. Požární technika, ochrana a prevence. Střední odborná škola a Střední odborné učiliště, Dubno. Chemik požární ochrany, Požární prevence a bezpečnost práce, Střední průmyslová škola chemická Pardubice. Požární technik, BOZP a krizové řízení, Střední škola techniky a služeb, Karviná. Strojník požární techniky, Střední odborná škola energetická a stavební, Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola, Chomutov. Technik požární ochrany, Střední odborná škola energetická a stavební, Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola, Chomutov. Požární ochrana, Střední průmyslová škola Hranice.

PAVLIŠ HARTMANN
PAVLIŠ A HARTMANN
Výroba požární techniky
CERTIFIKOVÁNO 14001 9001

KALOVÉ ČERPADLO PH-PROGRESS 1400-A

S výklopným madlem a pojezdovými kolečky, které pomáhají k lepší manipulaci s čerpadlem

Je určené jednotkám HZS k doplnění cisternových stříkaček z volných přírodních zdrojů, k odčerpávání vody ze zatopených nebo zaplavených prostor. Další využití kalového čerpadla PH - PROGRESSS 1400-A je možné např. v zemědělství, na stavbách apod. Saní a výtlak kalového čerpadla PH - PROGRESS 1400-A je opatřen rychlospojkou (typ A110) s vnitřním závitem 4´´.

14.500,- Kč cena bez DPH
17.545,- Kč včetně DPH

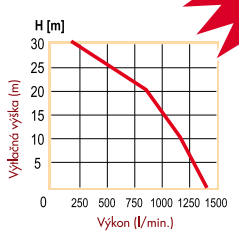

PH-PROGRESS 1400-A	
Max. průtok	1400 l/min
Max. výtlačná výška	32 m
Max. sací hloubka	8 m
Nasávací otvor	spojka A110
Výtlačný otvor	spojka A110
Motor	čtyřdobý OHV
Výkon motoru	6,5 kW/8,5 HP
Objem pal. nádrže	6 l
Palivo	natural 95
Rozměry zařízení (DxŠxV)	740x680x740 mm
Suchá hmotnost (bez náplní)	53,6 kg
Katalogové číslo:	**vv481-A**

AKCE do vyprodání zásob
LIMITOVANÁ ZAKÁZKOVÁ SÉRIE

Pavliš a Hartmann, spol. s r. o.
V Telčicích 249
Chvaletice
533 12

Tel.: +420 466 985 890-2
Fax: +420 466 985 367
E-mail: office@phhp.cz
www.phhp.cz

Pozvánka do Hasičského muzea v Žamberku

Město Žamberk v minulosti čelilo mnoha ničivým požárům. Například v roce 1643 vyhořelo téměř celé město včetně tamního zámku. Zatímco první požáry byly likvidovány za pomoci kbelíků vody a sekyr, motyk a trhacích pák, které sloužily k boření vedlejších stavení, která ještě nehořela, od roku 1820 disponovalo město Žamberk čtyřkolovou stříkačkou, kterou zakoupil majitel panství, baron Parish. Tuto stříkačku vyrobila firma Alois Klinger 1820 a v muzeu si ji můžete zblízka prohlédnout, spolu s řadou dalších zajímavých exponátů. Po té, co v roce 1869 založená „Živnostenská, tělocvičná, hasičská jednota" se pro různorodost činností rozešla, byl v září roku 1873 v Žamberku ustanoven spolek dobrovolných hasičů a hasičské sbory byly zakládány také v okolních obcích. Nic už nebylo ponecháno náhodě. V roce 1886 měli členové sboru ve své výzbroji zadokumentovanou nejen starou čtyřkolku z roku 1820, ale také novou, dále čtyřkolový ruční hydrofor z roku 1875 vyrobený firmou Bratři A. F. Smekal v Čechách u Olomouce a malou dvoukolku. Důležitým vodním zdrojem byly rybníky, řeky, studny i kašny, z nichž jednu z nich můžete dosud vidět ve městě na Masarykově náměstí. Dalším důležitým zdrojem vody byl také místní vodovod, který byl ve městě zřízen roku 1858. Voda tekla samospádem potrubím v délce 1 100 m a ústila do dvou výtokových stojanů. Návštěvníci hasičského muzea v Žamberku se mohou s historií hasičské techniky a většinou těchto neocenitelných pomocníků seznámit v areálu bývalých Orlických kasáren, kde se Hasičské muzeum Žamberk nachází. Prohlídka muzea je možná po dohodě se starostou Sboru dobrovolných hasičů v Žamberku. SDH Žamberk sídlí na adrese Vrbí 257, 564 01 Žamberk. Tel. 603 309 331, zdroj fotografie: do-muzea.cz

HASIČSKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA, a.s
cestovni.hvp.cz
cestovni@hvponline.cz
225 354 935

https://cestovni.hvp.cz

CESTOVNÍ POJIŠTĚNÍ ON-LINE

Máte botník plný toulavých bot?
Lákají vás cesty za poznáním i za zábavou?

Udělejte první krok - pojistěte se proti vrtkavosti osudu na cestách a sjednejte si **pojištění on-line**:

- **základní balíček MINI** zahrnuje pojištění léčebných výloh a pojištění odpovědnosti
- **doporučovaný balíček OPTIMAL** navíc zahrnuje i úrazové pojištění a pojištění osobních věcí
- **rozšířený balíček ELITE** obsahuje, oproti balíčku OPTIMAL, také pojištění pro případ hospitalizace